

ئەم بابەتە لە بەرواری 2014/05/24 لە لایەن م.محرافع لە شارى ھەولێر گوتراوەتەو و لە لایەن
دۆستان و قوتابییەکانی نووسراوەتەو و بلۆکراوەتەو.

پلەو پایەى پێغەمبەرمان (علیه السلام و البرکات) بە بەراورد

لەگەڵ پێغەمبەرانی دیکە (علیهم السلام) چۆنە؟

نایا پێویستە پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) چۆن بناسین؟

نایا سەرەتای پێغەمبەرایەتى پێغەمبەرمان کەى دەست پێ دەکات؟ نایا پێغەمبەرمان وەکو (رسول و
نبي) دەبێ بمریت؟ پسیویری ھەر یەک لە پێغەمبەرمان لە چیبە؟ نایا لێھاتووی (مؤهلات) ی
پێغەمبەرمان (علیه السلام و البرکات) چیبە و لێھاتووی ھەریەکێک لە پێغەمبەرانی دیکە چین؟ نایا (تفضیل و رفع
درجات) ی کامە پێغەمبەر لە ھەموویان بەرزترە؟

نایا خودای رحمان ئەو پێغەمبەرەى ناساندوو لە قورئان؟ (اولوا العزم) کین.. یادکردنی
پێغەمبەرمان بۆکیبە و بۆ چیبە؟ نایا پێغەمبەرمان بۆ پێغەمبەرمان چی دەگەینن و بۆ ئیمە چی؟

کاتیک (فواد) بەگەردەخریت.. پایەى پێغەمبەرمان (علیه السلام و البرکات) لە ناوھینانیەو ديارە.
دەستەواژەى (خەمبار مەبە اللہ^(*)) لەگەڵمانە (کى دەگریتەو؟

نایا کەى دەنگ بەرزکردنەو کردار بەتال دەکاتەو؟ کى کى بە (خلیل) ھەلێژارد؟

شیکردنەو ی نیش و نالە (معانات) و

پەرۆشى (حرص) ی پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات). کاتیک پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) لە ئیمانداران
نزیکتر دەبیتەو لە خۆیان زیاتر بۆ خودی خۆیان...

ئەم باسانەمان دەربارەى ئەو یە کە نایا دەبێ چۆن پێغەمبەرمان بناسین، لەم بارەش چەندین جۆر
نمایش ھەبە، ھەریەک لەم نمایشکراوانەش لە روانگەییەکی دیاریکراودا دەبختەر وو، بەلام لێردا بە
پشتیوانی خودا ھەول دەدین ویستی خودا یان پیناسەى خودای رحمان چۆنە لۆ پێغەمبەرمان (علیه السلام و البرکات)
ھەر بەم شێو یە بیخەینە روو، واتا تێروانینی پەرورەدگار بیانە (الرؤیة الربانیة) لۆ پێغەمبەرمان (علیه السلام و
البرکات) و پیناسەى خودای رحمان لۆ پێغەمبەرمان چیبە ئەو ی دەخەینەر وو.

ئەم تێروانینەش پێکدیت لە چوار تەوەر:

- 1- پەيوەندى پێغەمبەرمان لەگەڵ پێغەمبەرمان (علیه السلام و البرکات).
- 2- تێروانینی پەرورەدگار بیانە لۆ پێغەمبەرمان و پێغەمبەرانی دى (علیهم السلام).
- 3- پەيوەندى خودای الرحمن الرحيم لەگەڵ پێغەمبەرمان (علیه السلام و البرکات).
- 4- پەيوەندى مەخلوقات لەگەڵ پێغەمبەرمان (علیه السلام و البرکات) و پەيوەندى پێغەمبەرمان لەگەڵ
مەخلوقات و پەيوەندى پێغەمبەرمان لەگەڵ گروى ئیمانداران.

باسکردنی ئەم چوار تەوەرەش بێگومان لە خودی قورئانەو بەس دەکەین.

پلهو پایه ی پیغمبرمان (علیه السلام و البرکات) به بهر اوورد

له گه ل پیغمبرمانی دیکه (علیهم السلام) چونه؟

سهرتا باس له پله و پایه ی پیغمبرمان له نپو پیغمبرمان (علیهم السلام) دهکین، خودای رحمان چون پیناسه ی پیغمبرمان دهکات و چون ناونیشانی پیغمبرمان دهستنیشان دهکات له نپو هه موو پیغمبرمان و چونی و مسف دهکات؟ لونه وهی نیمه نزیك ببینه وه له ناسینی پیغمبرمان (علیه السلام و البرکات) به گویره ی تپروانینی په روه دگار بیانه، دوو جوړه تپروانین هیه لو ژیاننامه ی پیغمبر (علیه السلام و البرکات)، تپروانینیك دلج له سالی نه ونه دهو ر ژری نه ونه ده پیغمبرمان له دایکبوه، و له سالی نه ونه ده و ر ژری نه ونه ده کوچی دواپی کردوه، که به بروای نیمه نه مه تپروانینیکی به شه بیانه یه لو پیغمبرمان (علیه السلام و البرکات)، و اتا له م حالته نیمه وکو به شه نیک سهری پیغمبرمان دهکین، به لام نه گهر بلین پیغمبرمان ته منیکی دیکه هه بوو، وک نه وهی پیغمبر به خوی فهرموویته ی: (كُنْتُ نَبِيًّا وَادَمُ بَيْنَ الْمَاءِ وَالطِّينِ) نه وه تپروانینیکی جیاپه له بواری تپروانینه مرویبه ده ریده هینین لو نه بواری که پیوسته پیغمبرمان له م پایه و مقامه ی که شیاویته ی لپی دابنریت، که واته له دایکبونی پیغمبرمان وکو (نپی) له ساته وه دهستی پیکردوه که جارئ نادم خهلق نه کراوه، له قورنانش میژووی وه فاتی پیغمبر دیارینه کراوه، که ناخو پیغمبرمان (رسالیه) یان (نبوة) ی دمرئ، به لکو جیشوینی (آثار) پیغمبرمان ده میننه وه تا ر ژری دواپی، چونکه نه گهر بیتو پیغمبرمان (علیه السلام و البرکات) (رسالیه) یان (نبوة) ی نه ما نه کات جگه له سهردهمی خوی نه و به شه رکانی دیکه مافی نه میان ده بیت که له ر ژری دواپی گله یی لپیکه و بلین نه ماننوانی وکو هاو له به ریزه کان باشترین سود له بوونت بکه ین له دنیا، به لام خودای رحمان ناهیلی خه لکی نه بیانوو پاساوه یان هه بیت له سهر پیغمبر (علیه السلام و البرکات)، مانه وهی پیغمبرمان به مانه وهی (رسالیه) و (نبوة) ی پیغمبر و به مانه وهی خودای رحمان و (تکلیف و إقامة حجة) یه له سهر به شه ریته، که واته پیغمبرمان وکو (رسول و نپی) نابئ بمریت. نه مه ی باس مان کرد پيشه کییه ک بوو لو بابه ته سهر مکییه که.

پولنکردنی پیغمبرمان له نپو قورن

پیغمبرمان (علیه السلام و البرکات) وک له فهرموودی سه حیح ناماژه ی لو دهکات ژماره ی (انبیاء) بریتیه له (124,000) پیغمبر، که چی له قورن ناماژه به (25) پیغمبر دهکات، دیاره نه (25) پیغمبره ی له قورن ناویان هینراوه به گویره ی پسپوریبه (النبي) یه که یان یه که لهوی دیکه یان له پیشترین هه بووه (التفضیل)، پیغمبر هه بووه (صدیق) بووه، پیغمبر هه بووه (مخلص) بووه، پیغمبر هه بووه (محسن) بووه، که واته له ناو چوارچیوهی (نبوة) (انبیاء) پسپوریان هه بووه، (نبوة) به چوار قوناغ تپده پهریت، له سورته ی (ال عمران) باری تعالی ناماژه ی لو دهکات: (إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَ نُوحًا وَ آلَ إِبْرَاهِيمَ وَ آلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ * ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (ال عمران 33-34)، قوناغی یه که به (نادهم) دهست پیده کات، پاشان (نوح) (علیهم السلام)، له بر نه وهی نه وانه هه ر دوو کیان سهره تاکانی میژووی (نبوة) ن، له بر نه وهیه وک کهس و خود تاییه ت ده کریت، به لام پاشان (آل ابراهیم)، که پیغمبریشمان له زنجیره ی (آل ابراهیم) ه، که شینیکی دیکه و حالته نیکی دیکه له چه مکی (رساله) له نپو قورن ناماژه ی لو ده کریت، له دواپی نه ویش (آل عمران) دیت، دیاره له نپو نه و چوار قوتاخانه ی (نبوة) ه جوړیک له په سهندکاری و به باشتر زانین (تفضلات) هیه، جوړیک له به تاییه تیکردن هیه، خودای رحمان له قورن ناماژه ی لو دهکات که ده فهرموویت: (وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ) (الإسراء 55)،

شيوه دهتانبينم کاتیک پشتم لیتانه، یان کاتیک له غزای خندهق له پیغمبر داوا کړا ئو بهره بشکینیت که هاوه لان نهیاندوتوانی بیشکینن، جهنابیان دهستی دایه بهردشکینهکه و بهرهکهی شکاند، بریسکهیهکی لی هلسا و تهکبیره ی کرد (الله اکبر)، هاوه لان لیان پرسى ئم تهکبیرهیهت چی بوو؟ فهرمووی بینم موسلمانان (قوسطنطینییه) نازاد (فتح) دهکن، دیسان بههمان شیوه بریسکهیهکی دیکه ی کرد، دیسان (الله اکبر) ی کرد، دیسان گووتیان چی بوو؟ فهرمووی ولاتی فارس نازاد دهکریت، کهواته نهگهر بین ور دینی بکین ئو دهردهکهویت به گویره ی پیغمبرمان کات نهبوو، رابردوو و نیستا و داهاتوو ههمووی وهکو یهک بووه له لای پیغمبرمان (علیه السلام و البرکات)، ئمه کوملئیک سیفاتی کهسی پیغمبرمان بووه، که پیغمبر ی دیکه نهیانبووه، ئمه له بواری بهباشترزانین (فضائل) ی پیغمبرمانه لهسر پیغمبرانی دیکه وهک دهرمووی: (تَلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْ كَلِمِ اللَّهِ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ) نکه هر (تفضیل) بهلکو پله بهرزکردنهوکان (رفع الدرجات) یش باس دهکریت، ئینجا تهواوی دهکات: (وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ) (البقره: 253)، کهواته له ناو پیغمبران هیه که پله بهرز و هیه بهو شیوهیه بهرز نییه، ئمه ههمووی له نیو بازنه ی تایبهتمهندیهکانی پیغمبرانه، که خودای رحمان ئمازه ی پی داوه، ئهوی زانایان (خودا لیان ببوریت) باسیان کردوو که (الانبیاء و المرسلین) ههمویان وهک یهکن، له وهلامدا دهلین نهخیر، هر لهبهرهتدا (انبیاء یان مرسلین) هیه گلهی لیکراوه له قورئان وهک دهرمووی: (وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى) (طه: 121) چهکی وشه ی (عصیان) ی لو بهکار هیناوه ئینجا دهرمووی: (فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ) (البقره: 37)، ئمه قورئانه دهرمووی: (وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى) (طه: 121) کاتیک خودای رحمان ئوا ی فهرموویت، ئو مروقهکان مافی ئهویان نییه بلین ئو حالته نهبووه له قورئان، چونکه دهقی رهوانی ئایهت رمت دهکاتهوه، تهناهت (انبیاء) ی دیکه له قورئان خودی رحمان ئمازه یان لو دهکات بهم جوره حالتهانه، کهواته لهبهرهوه ی به چهکی (تفضیل و رفع الدرجات) پیغمبرمان له لووتکه بووه له بهرزترین ئاستی پله ی زانستی (الانبیاء و المرسلین) هکان بووه، لهبهرههمیه بهرزترین پایه ئو پایهیه که خودای رحمان کونگرهیهک له ئاسمان دهبهسنیت، که ههمو (انبیاء) تیدا بهشدار ی دهکن، نهگهر لهم ئایهته وردینهوه که دهرمووی: (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ آيَاتٍ لَّا تَأْتِي سِوَى اللَّهِ وَرَأَيْتُمُ الْمَآسِيَ إِذْ يَأْتِي الشَّقَاقَ الْغَافِقِينَ) (البقره: 177) هاتوو و به (انبیاء) نههاتوو، نهگهر بیته شیوازی هاتی وشه ی (النَّبِيِّينَ) که به پتی الیف و همزه نهووسراوه وهک (انبیاء) بهلکو به (مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ) نووسراوه، ئهویش وهک ئهویه که وهکو مروقیك دانیشتی، بهلام وشه ی (انبیاء) وهک بلنی مروقهکه لهسر قاچهکانی وهستاویت، خودای رحمان نهندازه ی وشه هینانهوهکه ی به نهنداز مگیریهک بهکاریدینیت، وینه ی کونگرهکه وا دهردهکهویت (انبیاء) ههمووی دانیشتون، ئهوی دانیشتوووه دهبی گویرایهل بیت، گویرتنی به ههستهوه بیت تا بزانتیت لایهنی بهرامبر چی دهئیت، مروق کاتیک بههویت لهبهرامبرهکه ی تیبگه، ئو ههمو ههستی دهخاته سر گوچکهکانی، به بی ویکچوواندن کونگرهیهکی لهم جوره، که خودای رحمان له ئاسمان دهبهسنیت، بهچی؟ باسی (أخذ) دهکات (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ آيَاتٍ لَّا تَأْتِي سِوَى اللَّهِ وَرَأَيْتُمُ الْمَآسِيَ إِذْ يَأْتِي الشَّقَاقَ الْغَافِقِينَ) (البقره: 177) ههمو پیغمبریک (کتاب و حکمة) ی لهلا بووه، له ناو قورئان هر پیغمبریک که (رسالة) ی لهلا بووه ئو (حکمة) ی لهلا بووه، که (الحکمة) ش برینییه لهم بارسته (کتاب) مافه ئاینیه و چونیهتی دابهزانندی له واقع؟ ئهویش به گویره ی ویستی خودای، ئمهیه پیدهگووتریت (الحکمة)، واته ئو (رسالة) ی لوی هاتوو و دابهزانندی ئو (رسالة) یه لو واقع به گویره ی ویستی خودای رحمان ئمه پیدهگووتریت (حکمة) له قورئان، ئینجا فهرموویته: (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ) پاشان پههپیدانی تیدا هیه (ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ) نهیفرمووه (نبي)، ئهوانه ی دانیشتون ههمووی (النَّبِيِّينَ) ن، ئه ی ئهوی دیت چیه؟ (رسول) ه، کهواته پایه ی ئهوی هاتوو لهسر ووی پایه ی ئهوانهیه که

له کۆنگرەکه دانیشتون، (تَمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ) واتە ئەو (رسول)ە جگە لە ویستی خودای رحمان هیچی دیکە دانابەزینیت، وشەى (رسول) جیاوازی هەیه لەگەڵ وشەى (نبی)، وشەى (رسول) لێره بە دیاریکراوی و لە سەدا سەد وشەکانى خودای رحمان دەگوازیتەوه و هیچی دیکەى لەلا نییه، تەنانەت لێره فەرموودەش نییه، لە ئیو چەمکی (رسالة) و (رسول) فەرموودە نییه، لە چەمکی (النبوة) فەرموودە هەیه، لویه لێرهدا پیغمبەرمان (عليه السلام و البركات) هیچ ناکات تەنیا وشەکانى خودای رحمان دەگوازیتەوه لۆ بەرامبەرەکهى، کەواتە (تَمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ) هەلوێستی چیه بەرامبەر (النَّبِيِّينَ)؟ بریتیه له (مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ) ئەى ئەوان دەبێ هەلوێستیان چی بێت؟ هەموو پیغمبەرەکان لە کۆنگرەکه دانیشتون دەبێ هەلوێستیان (لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ) بێت، واتە دەبێ ئیمانى پێ بینن، واتە هەموو پیغمبەرەکان دەبێ ئیمانى پێ بینن، لۆ؟ چونکە ئەو (رسول)ە نەك (نبی) بێت، (تَمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ) واتە وەك ئەوه وایه پیغمبەری ئیمە دەبیتە پیغمبەری ئەوانیش، و ئەوانیش دەبنە ئیماندار، بەمەش (نبوة) تیان نامینیت و (نبوة) یان لە بەرامبەر پیغمبەر دەکویت، واتە پیغمبەرایەتى پیغمبەر بەرامبەر موسی (عليه السلام)، بەرامبەر پیغمبەر عیسی (عليه السلام)، بەلام عیسی (عليه السلام) ئیمانى پێ دینیت، لۆ نمونە (بەبێ ویکچوواندن) ئەگەر بێتوو پیغمبەر موسی ئیستا بوونی هەبیت بەلام (رسالة) هەکی نامینیت و ناتوانیت شاد بێت و (رسالة) هەکی خوی پیاده بکات، بەلکو دەبێ ئیمان بێنیت بە پیغمبەری ئیمە (لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ)، وەك ئەوهیه کەوا کۆنگرەیهکی سەربازیه، و هەموو (أَنْبِيَاء) دانیشتوونە و پیغمبەرمان راوستایه و دەبێ پیغمبەرەکانى دانیشتوو هەمووی ئیمان بە پیغمبەری ئیمە بینن، ئەى دواتر چی؟ پاشان دەبێ نەصرەتیشى بدن، (وَلَتَنْصُرُنَّهُ)، (بەبێ ویکچوواندن) ئەگەر پیغمبەرمان پایەى سەرۆکی (نبی) یان بێ، لە رووی سەربازیهوه بێت بەرزترین ئاستى هەیه، تاكو ئەوان ببن بە سەرباز لەژێر دەستی، کاتیک پیغمبەرمان جوولەى کرد، دەبێ ئەوان (نصرة) تی پیغمبەرمان بدن، ئەوان پەيوەندیان بە نەخشەکه نییه، هەروەها ئەوان پەيوەندیان بە پێشخستن یان دواخستن نییه، کەواتە دەبێ ئیمانى پێ بینن و (نصرة) تیشى بدن، ئەى باشە کێ سەرپەرشتى ئەو کۆنگرەیه دەکات؟ بێگومان سەرپەرشتیکار (الله) یه، (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ تَمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ) (آل عمران 81)، خەلکی هەلوێری کۆن کاتیک دەچوون لۆ فەرمانگەکانى دادگا و تاپۆ دەیانگوت تەقریرمان دا، واتە لە وشەى (إقرار) هاتوو، بەو مانایەى لە هەموو شتیک دەستمان هەلگرت، کاتیک کابرایەك خانوویەك دەخاتە سەر ناوی کەسێکی ترهوه تەقریری لێ وەردهگرن، ئەویش لە بەرامبەر سەرۆکی فەرمانگەکه، ئەویش پێی دەلێت هیچ مافیکت ماوه لەسەر ئەم خانووه؟ لەوهلامدا کابرایەكەش دەلێت نەخیز، ئایا فرۆشتت بەم پرە پارەیه؟ ئەویش دەلێ بەلێ، بە شایەتى فلانە کەس؟ دەلێ بەلێ، بەمە دەگوتریت دانپێدانان (تەقریر) خودای رحمان بە (أَنْبِيَاء) دەفەرمویت: (قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ) پاشان (وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي)؟ ئەوان چیان وەلام دایهوه؟ (قَالُوا أَفَرَرْنَا) ئینجا خودای رحمان دەفەرمووت: (قَالَ فَاشْهَدُوا) واتە هەمووتان وەرن پەنجەمۆر بکەن لێره، (وَأَنَا) خودای رحمان دەفەرمووت: (وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ) (آل عمران 81)، خودای رحمان ئەویش پەنجەمۆری لەسەر داونی، کەواتە (تفضیل) ی پایەى پیغمبەرمان لە (أخذ الميثاق) هەیه، خودای رحمان سەرپەرشتى دەکات لەسەر کۆنگرەیهك، کە هەموو (أَنْبِيَاء) دانیشتون، وەکو سەربازیک و پیغمبەرمان راوستاوه خاوەنیتی هەموو مەراسیمەکان دەکات، دەبینن لێره فریشتەکان رۆلیان نییه، و ناوی فریشتەکان نەهاتوو، چونکە خودای رحمان هیچ ئیوهندیکی ناویت لێره، چونکە (أَنْبِيَاء) هەکان هەموو لە بەرامبەرینه و باسی (رسالات) ییش ناکات، لۆ؟ چونکە (أَنْبِيَاء) لەوئ هەن، و بابەتەکه لەگەڵ ئەوانە، و خودی (أَنْبِيَاء) هەکانە و پەيوەندی بە نەتەوهکانەوه نییه، لویه باسی ئوممەتەکان ناکات، ئەگەر سەر بکەین نە باسی ئوممەتانى

تیدایه و نه باسی (رسالات)ی تیدایه و نه باسی فریشته‌کانیشی تیدایه، ههموویان لهوین له خزمهت خودای رحمان دانیشتون، و وهکو سهربازیك سهرنج دهنه جوولهیان، ئه‌مه له سورته‌ی (آل عمران).

كهواته ئه‌نجامی ئه‌مه‌مان لۆ ئاشكرا ده‌بیته كه راسته‌قینانه (تفضیل)ی پیغهمبهرمان به ههموو پلهیهك له‌سه‌ر (الانبیاء و المرسلین) روون و ئاشكرايه.

پایه‌ی پیغهمبهرمان له ناوه‌ینانیه‌وه دیاره

ئینجا ئیره دینه خزمهت ورده‌کاریه‌كان، ئایا خودای رحمان له قورئاندا چۆن ناوی پیغهمبهرانی هیناوه و ئینجا چۆن ناوی پیغهمبهری ئیمه‌ی هیناوه؟ وهك ده‌فه‌رمووی: (يَا اَدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ) (البقره: 35)، ناوی دینیت به ئه‌ی ئاده‌م خوت و خیزانت له به‌هه‌شت جینشین بن، یان ده‌فه‌رموویت: (قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا) (هود: 48)، (وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَا اِبْرَاهِيمُ * قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا) (الصافات: 104-105)، ئه‌مانه ههمووی ئاخواتنی په‌روه‌ردگار بیانه‌یه خودای رحمان له‌گه‌ل (انبیاء) به ناو ئاخافتنیان له‌گه‌ل ئه‌نجام ده‌دات، به‌لام ئه‌ی پیغهمبهرمان ئایا به‌هه‌مان شیوه‌یه؟ له هیچ شوینیکی قورئان نییه بلیت (یا محمد)، واته (به‌بی ویکچوواندن) رب العالمین له‌گه‌ل (انبیاء) به‌بی چه‌مکی (النبوة) ت مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کات، کاتیک قسه‌یان ئاراسته ده‌کات به‌بی نبوة ئاخواتنیان له‌گه‌ل ده‌کات ئه‌ویش (یا نوح، یا ابراهیم، یا عیسی) ئه‌وه‌تا ده‌فه‌رمووی: (وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَاُمِّيَ الْهَيْئَةَ) (المائدة: 116)، لیره‌دا (نبوة) ت رۆلی نامینیت، به‌لام هه‌رچی له‌گه‌ل پیغهمبهرمانه هه‌ره‌همووی (نبوة و رساله) ته، هه‌ر ههموو بانگه‌نشته‌کانی قورئانی لۆ پیغهمبهرمان به (یا ایها النبی و یا ایها الرسول) ه، ته‌نانه‌ت هه‌ندی جیگه هه‌یه خودای رحمان گله‌یی (عتاب) له پیغهمبهرمان ده‌کات، به‌لام گله‌یه‌که گله‌یی خوشه‌ویستیکه لۆ خوشه‌ویسته‌که‌ی (عتاب محب لحبیه)، دیسان گله‌یه‌که‌ش به (یا ایها النبی و یا ایها الرسول) ده‌خاته روو، ته‌نیا بۆ ناساندن ناوی پیغهمبهرمان له قورئان هاتوه کاتیک ده‌فه‌رمووی: (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ) (الاحزاب: 40) ئه‌م ناوه‌ینانه لۆ ناساندنه نه‌ك لۆ بانگکردن بیته، (یا محمد) نییه له قورئاندا، لۆ زانین له قورئان ههموو (انبیاء) ه‌کان به ناوی خو‌یان ناویان هاتوه، سه‌یر ئه‌وه‌یه ههموو نه‌ته‌وه‌کانیش کاتیک بانگی پیغهمبهره‌کانیان کردی به ناوی خو‌یان بانگیان کردون، لۆ نمونه (یا موسی) (قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا اِلٰهًا كَمَا لَهُمُ الْاِلٰهَةُ) (الاعراف: 138) ده‌لین (یا موسی)، نالین (یا ایها النبی)، (قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ) (هود: 53)، (وَقَالُوا يَا صَالِحُ اِنْتَا بِمَا تَعْدُنَا) (الاعراف: 77)، ئوممه‌ته‌کانیش (انبیاء) ه‌کانیان به ناوی خو‌یانه‌وه بانگ کردوه، به‌لام ده‌رباره‌ی پیغهمبهری ئیمه ده‌فه‌رموویت: (لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا) (النور: 63)، (اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَاءِ الْحُجُرَاتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ) (الحجرات: 4)، لۆ زانین به‌داخه‌وه مه‌لا‌کان و بانگخو‌ازان له‌سه‌ر مینبه‌ره‌کان ده‌لین: (یا محمد) ئاوا بکه‌وه‌ك بلئی خولامی بی! یان رافه‌کاران (مفسرین) کاتیک رافه‌ی ئایه‌ته‌کانیان نووسیه (یا محمد) ی نووسیه، نه‌گه‌رچی رب العالمین فه‌رمانی پی ده‌کات نابی بلیت (یا محمد) ئه‌مه له ژیا‌نیدا، ئه‌ی چۆن ده‌بیته له‌دوای له‌ دنیا ده‌رچوونی؟ ئیمه له‌خومان حه‌رام‌کردوه به پیغهمبهر (عليه السلام و البرکات) بلیین (یا محمد) چونکه فیطره به‌رگه‌ی گووتنی ناگریت، ئه‌مه له بواری ئیمان، ئینجا نه‌گه‌ر خودای رحمان حه‌رامی کردی هاوه‌لان ناوی بینن، چۆن ئیمه جیوازی له نیوان کومه‌لیک پیغهمبهر له‌گه‌ل پیغهمبهرمان ده‌که‌ین؟ پیغهمبهر موسی (عليه السلام) له قورئان خودای رحمان پینج نیشانه‌ی (وسام) ی داوه‌تی که فه‌رموویه‌تی: (وَالْقَيْنُ عَلَيْنِكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلْتُصْنَعْ عَلَيَّ عَيْنِي) (طه: 39) (وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي) (طه: 41)، ئه‌مانه ههمووی نیشانه‌ن، تانجن ئه‌ستیرهن له‌سه‌ر شانی پیغهمبهر موسا، به‌لام کاتیک بابه‌ته‌که دیته سه‌ر چه‌مکی (رساله) ت پیغهمبهر موسا ده‌فه‌رموویت: (قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي) {25}

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي {26} وَاخْلُ عُنُقَهُ مِّن لِّسَانِي {27} يَفْقَهُوا قَوْلِي {28} وَاجْعَلْ لِّي وَزِيْرًا مِّنْ أَهْلِي {29} هَارُونَ أَخِي {30} اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي (طه 25-31) ئەمانە ھەمووی داواکارین پێغەمبەر موسی بە زمانی خۆی داوايان دەکات (رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي)، بەلام پێغەمبەرمان بەبێ ئەوەی داوا بکات خودای رحمان فەرموویەتی: (أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ {1} وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ {2} الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ {3} وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ {4} فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا {5}) (الشرح 5-1)، پێغەمبەر موسی لە (أولوا العزم) پێغەمبەریکە زۆر جێگەیی ریز بوو لەلای خودای رحمان کەچی داوای (ئینشراح الصدر) دەکات، بەلام پێغەمبەرمان بەبێ ئەوەی داوای بکات دەفەر موویت: (أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ {1} وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ {2}) (الشرح 5-1).

دەستەواژە (خەمبار مەبە الله*) لەگەڵمانە کێ دەگریتەوه

لە ھەلوێستیکێ دیکەدا کاتێک پێغەمبەر موسی لەگەڵ شۆینکەوتەکانی لە کاتی دەرچوونیان لە قاهیرەو چوونە ناو نیل فیرعەون بەدوايان دەکوێت، دۆخەکە گەیشتە ئاستیکێ دیاریکراو شۆینکەوتانی پێغەمبەر موسی کاتێک سەیری داوای خۆیان کرد بینیان فیرعەون و سەربازەکان لێیان دیارن و کەمیکان ماوێ پێیان بگەن و بیانکوژن چییان گووت؟ (فَلَمَّا تَرَآءِ الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ) (الشعراء 61)، ئەمە کاتێک یەکتریان بینی! (فَلَمَّا تَرَآءِ الْجَمْعَانَ)، (قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ) (الشعراء 61)، بەلام پێغەمبەر موسی چی وەلامدانەوه؟ (قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ) (الشعراء 62)، بەلام لە حالەتی لەم جوړە پێغەمبەرمان بزانی چی گووتەوه؟ (إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) (التوبة 40) نەیفەر موو (إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ)! بەلکو فەر موویەتی: (إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا)، دەبێ ئەمە چ پلەوپایەك بێت لۆ ئەبو بەکری صدیق؟ یان چ ریزگرتنیک بێت لۆی (إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ)، ئەگەرچی پێغەمبەر موسی (عليه السلام) لەو ساتەیی باسما کرد بڕایەکی پێغەمبەر (ھارون) ی لەگەڵ بوو، بەلام موسی (عليه السلام) ھەر فەر مووی: (إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ) سەرەرای بڕایەکی بەلکو نەتەوێکی ھەموو لەگەڵی بوو، کەچی ئەو ھای فەر موو: (إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ)، بەلام پێغەمبەرمان کاتێک فەر موویەتی: (لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) ئەو وتەیی پێغەمبەر ئیمەش دەگریتەوه، (فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ).

ئەو کاتە دەنگ بەرزکردنەوه کردار بەتال دەکاتەوه؟

ئینجا دەر بارەیی ئەو ریزەیی کە پێویستە لە پێغەمبەر بگێریت فەر موویەتی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ) (الحجرات 2) ئەم نایەتە شلەژینەرتەری نایەتە لۆ ھاوێلان، لەمە شلەژینەرتەری نایەتە لۆ ھاوێلان، واتە شتێک بکات بەبێ ئەوەی ھەستی پێبکات، کە شتێکی کردووە بە ھەلە کەچی کردارەکانیشی ھەموو بەتال ببیتەوه (حبوط)، لۆزانی وشەیی (حبوط العمل) لە قورن تەنیا لۆ کوفر ھاتوو، واتە کابرای ھاوێل تەنیا دەنگی لەخزمەت پێغەمبەر بەرز بکاتەوه یەکسەر ھەموو کردارەکانی بەتال (حبوط) دەبیتەوه، لۆ بەم شێوێه؟ چونکە: (إِنَّ الَّذِينَ يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ) (الحجرات 3)، ھەر بە فیترە پێغەمبەرمان پایەیی لە ناو دلان ھەیی، جا چ جایی دلێ ئیماندار؟ ئەگەر بێتو کردەبیانە پێغەمبەرمان (عليه السلام و البركات) لە ناو دلێ ئیمانداران پایەیی ھەبێ دەبێ ئیماندار ھەلسوکەوتی لەگەڵ پێغەمبەرمان چۆن بێت؟ یەکیک لەم بەشەیی ھەلسوکەوتی ئیمانداران لەگەڵ پێغەمبەرمان بربیتەوه لە ریزگی مامەلەکردنی ئاخوتنیا لەگەڵیدا، چونکە ئەگەر ھاتوو کردەبیانە یەکیک

پایه‌ی یه‌کیکی له‌لا هه‌بیت ئه‌وا له‌ کاتی ئاخاوتن له‌گه‌لیدا نه‌رینبیانه‌ هه‌ناچیت و قسه‌ به‌ هه‌لچوون له‌گه‌لیدا ناکات، به‌لکو به‌ ریز و ره‌موش و پایه‌بودانانه‌وه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات، ئه‌م پایه‌یه‌ لو‌ مروقی به‌رامبه‌ری داده‌نیت، به‌ گویره‌ی ئه‌و پایه‌یه‌ی قسه‌ی ئاراسته‌ ده‌کات، لو‌ نمونه‌ یه‌کینک له‌ ئیمه‌ بچیت به‌رامبه‌ر به‌رپرستیک به‌ شیوه‌ ئاساییه‌که‌ی خو‌ی ئاخافتن ناکات، به‌لکو هه‌لده‌دات به‌ریزه‌وه‌ و وشه‌ی جوان به‌کارینیی و هه‌له‌ نه‌کات، ئه‌مه‌ به‌ هوی پایه‌ی ئه‌و کهسه‌ له‌سه‌ر ده‌روونی، به‌لام لو‌ پیغه‌مبه‌رمان (علیه‌ السلام و البرکات) ده‌فه‌رمووی: (إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ) له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌لسوکه‌وته‌یان چییان لو‌ ده‌بیت؟ (لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ) (الحجرات:3).

کی کئی به‌ (خلیل) هه‌لبژارد؟

روژیکیان پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم (علیه‌ السلام) له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی بناغه‌ی به‌یتی به‌رزکرده‌وه‌ (رفع قواعد البیت) ده‌ستی کرد به‌ دوعا کردن، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیبراهیم (علیه‌ السلام) (وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا) (النساء:125) واته‌ ئیبراهیم (علیه‌ السلام) خودای به‌ (خلیل)ی خو‌ی گرت، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئیمانی به‌ نایه‌ته‌کانی خودای رحمان هینا، ئه‌مه‌ رایه‌که‌ له‌ رایه‌کان، چونکه‌ خودا له‌مه‌ مه‌زنتره‌ و کهسه‌ به‌ (خلیل) بگرت، نه‌ک خودا (**) ئه‌وی به‌ دۆست گرتبیت، ئینجا فه‌رمووی: (رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) (البقرة:129)، ئه‌گه‌ر له‌م نایه‌ته‌ ورد ببینه‌وه‌ پیشخستن و دوا‌خستنیک هه‌یه‌، ئه‌مه‌ پارانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم (علیه‌ السلام) له‌ خودای رحمان و ئه‌ویش قه‌بو‌لی ده‌کات له‌به‌رئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌، به‌لام وه‌لامی خودای رحمان چی ده‌بیت؟ (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) (الجمعة:2)، له‌م نایه‌ته‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم (علیه‌ السلام) دوعا ده‌کات بو‌ هاتنی په‌یامبه‌رئیک به‌م جو‌ره‌یه‌: که‌ (يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) ئینجا (وَيُزَكِّيهِمْ) وشه‌ی (تزکیه‌) له‌ پاش وشه‌ی (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) هاتووه‌، به‌لام راستیه‌که‌ی چونه‌؟ راستیه‌که‌ی بریتیه‌ له‌م شیوازه‌ی که‌ خودای رحمان خو‌ی له‌ چهند جیگه‌یه‌که‌ ده‌فه‌رموویت: (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ) له‌ دوا‌ی (تلاوة‌ الآيات) په‌کسه‌ر (تزکیه‌) دروست ده‌بیت، ئینجا پاشان (تعلیم) دیت، (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) (الجمعة:2)، خودای رحمان دوعا که‌ی پیغه‌مبه‌ر راست ده‌کاته‌وه‌، له‌به‌رچی ئیبراهیم (علیه‌ السلام) پیش و پاشی به‌م ریزبه‌ندییه‌ کرد؟ ئه‌مه‌ ده‌هیلینه‌وه‌ بو‌ کو‌تایی. له‌ کو‌تایی نایه‌ته‌که‌ ده‌فه‌رموویت: (وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) (الجمعة:2).

شیکردنه‌وه‌ ی نیش و ناله‌ (معانات) و

په‌روشی (حرص)ی پیغه‌مبه‌ر (علیه‌ السلام و البرکات)

یه‌کینک له‌م مه‌قام و پایانه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌رمان له‌سه‌ر دوو تو‌یژ هه‌یه‌تی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رموویت: (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ) ناله‌ و (معاناة)تان، لیره‌ باسی (معاناة)ی هه‌موو به‌شه‌رییه‌ت ده‌کات، واته‌ (عزیز علیه‌ ما تعانونه‌) (حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ) لۆئه‌وه‌ی هه‌مووتان بباته‌ به‌هه‌شت، خودای رحمان به‌ دوو وشه‌ی پیناسه‌ی په‌یامبه‌رئیتی پیغه‌مبه‌رمان (علیه‌ السلام و البرکات) ده‌کات:

یه‌که‌م: (معاناة)ی ناله‌ی پیغه‌مبه‌رمان لۆئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌شه‌رییه‌ت له‌ نیو ئیمان نییه‌ به‌مه‌ ناله‌ و مو‌عاناتی ده‌بیت، هه‌ر ئه‌ویشه‌ هو‌کاری ناله‌ی پیغه‌مبه‌رمان.

دوهم: پېرۆشيبی پېغېمبېرمان لۆئوهوی بوو نه هیلایت به شهریبیت بچیته جه ههنم، به لکو پالیان پېوهنبی لۆ به ههشتت، همر ئهوش بووه ئیشی (انبیاء) هکان و به تایبهتیش پېغېمبېرمان، ئهم بو تویره گشتیبه کهیه، به لام به گویره ی ئیمانداران (بِالْمُؤْمِنِينَ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ) (التوبة 128)، ئایا دهزانن ئهو دوو ناوه (رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ) ناوهکانی خودای رحمانن، واته بهی ویکچوواندن ههروهکو خودا بهم دوو ناوه مامله له گهل ئیمانداران دهکات، کهواته مروفايهتی بیهش نهبوونه له پېغېمبېرمان (عَزِيزٌ عَلَّيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ) ئینجا (بِالْمُؤْمِنِينَ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ) لهبرچی بهم جوهریه لۆ ئیماندارن؟

کاتیک پېغېمبېر (عليه السلام و البرکات) له ئیمانداران نزیکتر ده بیته وه

له خویان زیاتر بو خودی خویان...

کاتیک دهگاته ئهو ئاسته ی به راسته قینانه (النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ) (الأحزاب 6) نهگهر به کرده بیانه له گهل ئیماندارن (رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ) بیت، دهبی پېغېمبېر پېرۆشيبی زیاتر بیت له خودی ئیماندار هکان له سهر بهرژوهندی ئیماندار هکان خویان، واته (بهی ویکچوواندن) کۆمهل مندانیک لهم رۆژگار همان تهمنی واقعیان وایه زورجار بهرژوهندی هکان و زیانهکانی خویان لهی کتر جیا ناکاته وه و لهبر ئهوهی دایک له باوک به بهزیی تره، و لهبر ئهوهی دایک پېرۆشيبی (حرص) ی له سهر بهرژوهندی هکانی ئهو مندانه ی زیاتره، لهبر ئهوهیه زوربهی کاتهکان دایکه که له ههموو کاتیک بیری له لای مندانه کهیهتی، لۆئوهوی بتوانیت پاریزگاری له سهر بهرژوهندی هکانی ئهو مندانه ی بکات، کهواته دایکه که له پیشتر و (أولى) تره به بهرژوهندی مندانه کهی لۆ مندانه کهی، به ههمان شیوه پېغېمبېرمان به مجورهیه لۆ ئیمانداران (النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ)، به پروای من رحمی ههموو دایکهکان هه له دایکه حهوا و تا کۆتا دایک له سهر زهوی رحمی ههموویان کۆبکریته وه و ئهم ههموو رحمه کۆکراوهیه و ئاراسته ی یهک مندان بکریت، ئهوا به پروای ئیمه پېغېمبېر بهرادهی ههموویان (حرص) و رحمی لۆ ئیمه زیاتره و ئهوهندهش پېرۆشه له سهر دونیا و دوارۆژمان، لویه خودای رحمان به وشه ی رحیمی ناوی دینی (بِالْمُؤْمِنِينَ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ) (التوبة 128)، لهبر ئهوهیه ماف بهخوی دهکات بیته خاوهن بریار (ولی أمر)، تهناخت هاول ههجوو کاتیک کۆچی وایی کردوه قهرزار بووه، ئهویش فهرمووده ی هیه که ئهو کهسه ی قهرزی خه لکی له سهر بی خه لکی به ههشتیش بی نایه ل ن بچیته به ههشت تا کو قهرزه کهی ندریته وه و ئهمه فهرمووده یه کی (صحيح) ه و له بوخاری و موسلیم هیه، ده فهرموویت: نهگهر یه کیک مرد و قهرزی له سهر بوو و که سوکاری نه یان توانی قهرزه کهی لۆ بدهنه وه، (أنا أولى به) با بین بو لای من، من قهرزه کهیان دهمه وه، لۆ بهم شیوهیه؟ (النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ)، به لام لهبرچی نه یه فهرمووه (الرسول النبي) واته له ئاستی په یام (الرسالة) چه مکه که دابم زینته واقع به گویره ی ویستی خودای رحمان سهدا سهد؟ (النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ) له تهواوکاری ئایه ته که ده فهرمووی: (وَ أَرْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ) نهگهر ئیماندار دایک (أمهات) یان هه بیت نابی باوک (آباء) یان هه بی؟

(إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) (الأحزاب 56) تنهها پېغېمبېره له نیو قورئاندا بهم جوهره ریزی لینرابت، که ده ریده خات خودای رحمان و فریشه کان بهر دهوام له په یوه ندیان له گهل پېغېمبېرمان (عليه السلام و البرکات)، لهبر ئهوهیه داوا دهکات (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ) کاتیک په یوه ندیان له گه لی گرت (اتصال) یه کسهر سلوی لی بکن (وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا)، به پشتیوانی خودا له (رئفة و رحمة) ی ئهو پېغېمبېره بی به شمان نهکات، و بیکاته باشتترین (ولی) لۆ دونیا و رۆژی دوا بیمان.